

הנה מונח הרצון של גל

מצפה נפתלי שש

בבית ברחוב מצפה נפתלי שש
פטלים פרחו, תותים לבנים הבשילו
וסיר ירק היה מלא בפתיים.

בבית ברחוב מצפה נפתלי שש הסתגרת
לפני שהספקנו לפגוש זה את זו ואולי
רק דמינתי את כל ענין הפגישה
ומרחתי משחת מנטה על העין שהתנפחה.

אין גרוע יותר משקט במקרים מסיימים
והפל הלך והתברר כמקרה שכזה
וכך גם חמיצות הפטלים, דבק התותים
והסערה הנוראית בסיר הפתיים.

בבית ברחוב מצפה נפתלי שש אני במרחב המוגן
בולעת את הבחירות שבחרתי
ובולעת את הדברים שכתבתי
ובולעת את העלבון שבשלת.

בלילה חזרתי לבית ברחוב מצפה נפתלי שש.
כמעט ששכחתי שאתה חסר
כמו ירח בראש חדש.

לא נעלתי אותך בחדרי כמו שרציתי
ולא זרקתי את המפתח כפי שתכננתי.
הבית ברחוב מצפה נפתלי שש
היה מלא בחסר שלך.

הצעד השלישי

"החלטנו למסור את רצוננו ואת חיינו להשגחת אלוהים,
כפי שאנו מבינים אותו".

הצעד השלישי מתוך תכנית שנים-עשר הצעדים של מכורים אנונימיים

אני מוסרת את כל הרצונות שלי
ונשארת עם מטלית לחה ביד,
מנגבת פתיתים של אבק שנהים על הכל.
אני מוסרת את הרצונות לכל מי
שמסכים לקבלם ומזיזה רהיטים
בלי לחרק, בלי לצרם, בלי להפתיע.
מה נשאר לעשות. בעבור מי
המשטחים האלה החפים מפרותם.
בעבור מי אין הרצון והיכן פנסי הדרך.
אני מוסרת את הרצון להתנחם עד בלי די,
מניחה אותו ברחוב עם פתק:
"הנה מנח הרצון של גל, קחו אותו ממנה
ומחאו לה כפים עד שתפסיק לבכות".

לבן

שלא אגע בצורה
שלא אגע במבנה
שלא אחבר ואחסיר דברים
שאתבונן בקיר לבן
איזה יפה זה קיר לבן
שיתהפך הרצון שלי
ויהפך לקיר לבן
ולא אגע בצורה
ולא אגע במבנה
ואשאר בשקט
ואתבונן בקיר לבן
איזה יפה זה
קיר לבן